

Бой ужасенъ по цѣлата линия. Нито почивка, нито вода. Още малко и турскитѣ клещи ще се срещнатъ. Столѣтовъ стои на могилата „Шипка“ при кржглата батарея. Той води боя и командува: Тука ще умремъ! Нѣкакъвъ гласъ извиква: „Бѣгайте, обградени сме! Всички офицери, руси и българи, излизатъ изъ окопитѣ и запѣватъ: „Шуми Марица“! Часъ тържественъ и сждбоносенъ!

— Ще измремъ всички, но нѣма да се предадемъ живи. И забучаватъ отново по-често и по-смѣло пушки и топове. Въ най-страшната минута, когато черкезитѣ доближаватъ да си подадатъ ржка и заключатъ клещитѣ, единъ гласъ извиква:

— Помощъ! Помощъ иде откъмъ Габрово!

И наистина, въ тази минута долитатъ по двама войници на конь 1000 руски стрелци, отблъсватъ черкезитѣ и заематъ застрашения пѣтъ.

— „Ура!“ се чува по цѣлата руско-българска линия. Спасени сме!

И турцитѣ, разбити, се връщатъ назадъ.

На 11 (23) августъ се отблъсватъ 14 атаки. Проходѣтъ се задържа. И България се спаси.

За този славенъ подвигъ на руси и българи се издигна величавия паметникъ.

